

Artykuł poświęcony jest Mickiewiczowskiemu dyskursowi imagologicznemu. Służył on poecie do konstruowania projektów – tak związanych z kulturą oraz literaturą, jak i szerzej: tożsamościowych, odnoszących się do wizji Polski i Słowiańszczyzny. Dyskurs ten ma charakter zmienny i heterogeniczny. Stanowi nie tylko odbicie romantycznego myślenia o narodzie i narodowości, ale i świadectwo wynajdywania tradycji narodowej w sytuacji opresji, zagrożenia egzystencji narodu pozbawionego państwa.